

**Geachte raadsleden en in het bijzonder raadsleden en
fractiemedewerkers van DENK en D66.**

Mijn naam is ... , algemeen coördinator van het Rotterdams Ongedocumenteerden Steunpunt. Met het ROS behartigen wij de belangen van alle ongedocumenteerde Rotterdammers. Naar schatting is dat ongeveer 1% van de Rotterdammers, dus tussen 5 en 7 duizend mensen.

Ik wil u feliciteren met de voorjaarsnota 2025 waaruit blijkt dat de financiële toekomst er voor de stad niet zo somber uit ziet als werd gedacht. Het lijkt erop dat het ravijnjaar nog even vooruitgeschoven wordt.

Maar volgens mij missen er enkele alinea's.

Want nergens wordt melding gemaakt van migratie/asiel en ongedocumenteerden. De stad heeft blijkbaar geen visie en ook geen financiële onderbouwing op de onder druk staande spreidingswet, op het wegvallen van de LVV (Landelijke Vreemdelingen Voorziening), op teruglopende landelijke bijdragen voor inburgering, op de Oekraïense vluchtelingen.

Dat past niet bij deze stad die groot is geworden door migratie. Let op .. **dóór** migratie, niet **ondanks** migratie. Zie ook het indrukwekkende Fenix migratiemuseum in de stad.

Terug naar de duizenden ongedocumenteerde Rotterdammers die geen aanspraak kunnen maken op reguliere overheidsvoorzieningen.

Deze mensen verdwijnen niet, ook niet als je als gemeente niets aanbied, het beleid van de afgelopen jaren. Sterker nog je vergroot moedwillig problemen in de stad als dakloosheid, verslavingsproblematiek, toenemende druk op de zorg, toenemende druk op de handhaving en overlast voor omwonenden.

Door de rechtszaken in de grote steden het afgelopen half jaar is duidelijk geworden dat noodopvang een verantwoordelijkheid is van

het Rijk, van de minister. En ook dat die opvang het beste georganiseerd kan worden **in de grote steden zelf**.

Maar opvang is 1. Naast opvang is er extra ondersteuning nodig. Ondersteuning in de vorm van maatschappelijke begeleiding, van voorlichting over- en toegang tot zorg, van activering, van juridische begeleiding, van voedselhulp en uiteraard van terugkeerbegeleiding. **Dat is wel degelijk de verantwoordelijkheid van de gemeente zelf en *niet* van de minister**. Daar investeren ook de andere grote steden in.

In de jurisprudentie wordt gesproken over internationale mensenrechten en een humanitaire ondergrens.

Een gemeentelijke investering zorgt ervoor dat we als stad die humanitaire ondergrens kunnen bewaken en kunnen voorkomen dat mensen daaronder zakken.

Wat dat kost?

Dat kost de hoofdprijs **niet**. Maar financiering is nooit de issue geweest in Rotterdam. **“Al kost het een euro, we gaan het niet doen”** Heeft *Leefbaar Rotterdam* wel gezegd. Er is dus een breder besef nodig dat de stad toch iets moet, kan en wil doen voor deze inwoners.

Vervolgens kan in samenwerking met ngo's gekeken worden wat er minimaal nodig is en hoe dit te organiseren. Nogmaals, er vanuit gaande dat het Rijk verantwoordelijk wordt gesteld voor de kosten van opvang.

Te denken valt aan een bedrag tussen de 500.000 en 1 mln euro op jaarbasis.

De LVV gelden die Rotterdam ontving in 2024 van het Rijk voor een te kleine opvang en minimale begeleiding waren 1,4 mln euro.

Bed, Bad Brood is trouwens het bare minimum. Geen opvangbed is goedkoper. Rotterdam kan beter. Rotterdam verdient beter.

Dus: een visie op vreemdelingenbeleid, een visie op ongedocumenteerden in de stad. Gemeentelijke verantwoordelijkheid pakken en je niet meer als enige grote stad onrechtmatig verschuilen achter de minister. Een kleine en overzichtelijke begroting hiervoor reserveren. En het gesprek met elkaar aan te gaan over een Rotterdamse fatsoenlijke Bed, Bad, Brood+.

Een Bed, Bad, Baklava.